

STATUT
SERCAŃSKIEJ WSPÓLNOTY ŚWIECKICH
Zgromadzenia Księża Najświętszego Serca Jezusowego
(Księża Sercanie), Prowincja Polska

Wstęp

1. Sercańska Wspólnota Świeckich (dalej: SWŚ) jest ruchem apostołskim osób świeckich, które uczestnicząc w duchowości i misji Zgromadzenia Księża Najśw. Serca Jezusowego (Księża Sercanie), pragną aktywnie włączyć się w dzieło budowania Królestwa Serca Jezusowego w świecie.
2. SWŚ realizuje swoje cele w ramach Projektu Apostolskiego Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księża Sercanów (zob. *Dyrektorium prowincjalne*, nr 183) oraz we współpracy z innymi wspólnotami „Famiglia Dehoniana” działającymi w ramach struktur duszpasterskich Zgromadzenia w Europie i w świecie (zob. *Carta di comunione della Famiglia Dehoniana*, Rzym 2001).

Natura i cel

3. Osoby świeckie należące do SWŚ, wspólnie z członkami Zgromadzenia Księża Najświętszego Serca Jezusowego, należą do Rodziny Sercańskiej, której duchowym ojcem jest Leon Jan Dehon, założyciel Zgromadzenia Księża Sercanów.
4. Świeccy członkowie SWŚ żyjąc w swoim środowisku rodzinnym, zawodowym i społecznym, starają się być apostołami Serca Jezusowego przez modlitwę, ofiarę, słowo, a przede wszystkim przez świadectwo życia.
5. Podstawowe cele SWŚ:
 - a) Celem duchowo-formacyjnym SWŚ jest stałe pogłębianie życia chrześcijańskiego w wymiarze osobistym i wspólnotowym oraz wzajemna pomoc w dążeniu do ewangelicznej doskonałości, zgodnie z charyzmatem Zgromadzenia Księża Sercanów.
 - b) Celem apostołsko-społecznym SWŚ jest czynny udział w apostołskich dziełach Kościoła i Zgromadzenia. Świeccy członkowie SWŚ są powołani do świadczenia o miłości Serca Jezusowego, „aby Boska Nowina o zbawieniu została poznana i przyjęta przez wszystkich ludzi na całym świecie” (*Dekret Soboru Watykańskiego II o apostołstwie świeckich*, nr 3).
6. SWŚ patronuje Najświętsze Serce Jezusa, źródło życia i miłości względem wszystkich ludzi oraz Niepokalane Serce Maryi, otaczające ludzkość swą macierzyńską miłością. Ponadto patronami SWŚ są święci i błogosławieni, którzy odznaczyli się pobożnością do Najświętszego Serca Jezusowego.

Struktura i organizacja

7. SWŚ kierowana jest przez moderatora, który jest wspomagany przez Sekretariat Sercańskiej Wspólnoty Świeckich składający się z zakonników SCJ. Moderatora i członków Sekretariatu mianuje przełożony prowincjalny, za zgodą swojej rady, na czas swojej kadencji (zob. *Dyrektorium prowincjalne*, nr 181).
8. Moderator powołuje Radę Programową SWŚ, złożoną z zakonników SCJ i osób świeckich reprezentujących poszczególne grupy SWŚ.

9. Świeccy członkowie SWŚ realizują swoje powołanie i zadania we wspólnotach. Podstawową wspólnotą jest wspólnota lokalna, na czele której stoi animator oraz ksiądz opiekun duchowy.

10. Księża opiekuna grup SWŚ działających w ramach parafii mianuje proboszcz danej parafii w porozumieniu z moderatorem SWŚ.

11. Członkowie SWŚ mieszkający poza terenem parafii prowadzonych przez Księży Sercanów utrzymują stały kontakt z najbliższą grupą SWŚ i jej opiekunem, albo tworzą samodzielną grupę związaną z najbliższym domem zakonnym Księży Sercanów, lub też – za zgodą miejscowego proboszcza i pod kierunkiem animatora delegowanego przez moderatora SWŚ – tworzą grupę SWŚ na terenie parafii, w której mieszkają.

12. Osoby, które formalnie nie należą do SWŚ, a są zainteresowane jej charyzmatem, mogą być zapraszane na wspólne modlitwy i spotkania w celu lepszego poznania sercańskiej duchowości.

13. Szczególną okazję dla wyrażenia wzajemnej jedności oraz pogłębienia duchowości sercańskiej stanowią:

a) uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa;

b) dzień urodzin (14 marca) i dzień śmierci (12 sierpnia) Czcigodnego Sługi Bożego O. Leona Dehona;

c) liturgiczne wspomnienie bł. Jana Garcia Mendeza SCJ, męczennika;

d) doroczne spotkanie całej SWŚ.

14. Wydatki związane z działalnością Sekretariatu i z działalnością SWŚ są pokrywane z funduszu Sekretariatu Sercańskiej Wspólnoty Świeckich, na który składają się dobrowolne ofiary członków i ewentualne dotacje z Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księży Sercanów.

Przynależność i formacja

15. Do SWŚ może należeć każdy katolik, który w sposób nieprzymuszony wyrazi wolę przystąpienia do tej wspólnoty i przejdzie odpowiednie przygotowanie.

16. Program przygotowania przed przystąpieniem do SWŚ obejmuje modlitwę i pogłębienie życia wiary, zapoznanie się z duchowością sercańską, Statutem SWŚ i wskazaniemi duchowymi dla członków SWŚ, a także zaangażowanie się w życie i działalność lokalnej wspólnoty.

17. Po przygotowaniu wstępnym kandydat kieruje na ręce animatora własnej wspólnoty pisemną prośbę o przyjęcie do SWŚ.

18. Przyjęcia do SWŚ dokonuje moderator lub osoba przez niego delegowana.

19. Aktem włączającym do SWŚ jest oddanie się Sercu Jezusowemu według określonej formuły oraz podpisanie karty przynależności.

20. Formacja SWŚ podzielona jest na 3 etapy:

a) początkowy: „Zaznajomienie się z życiem sercańskim” – może trwać od kilku miesięcy do roku;

b) pogłębiający (podzielony na trzy lata):

– pierwszy rok: „Spotkać Jezusa Chrystusa z O. Dehonem” – ma za treść relację O. Dehona

do Jezusa Chrystusa,

– drugi rok: „Droga O. Dehona” – ma za treść powołanie i dar jedności O. Dehona w Kościele,

– trzeci rok: „Dla życia świata” – obejmuje apostołstwo i wymiar społeczny u O. Dehona;

c) formacja stała – dostarcza treści, które pomagają wytrwać w podjętych zobowiązaniach.

21. Każdy członek SWŚ jest pierwszym i głównym odpowiedzialnym za własną formację.

22. Zgromadzenie Księży Najświętszego Serca Jezusowego będzie służyć pomocą w formacji osobistej i grupowej poszczególnych członków SWŚ. Posługa ta, za pośrednictwem wyznaczonych do tego celu zakonników sercańskich, prowadzona będzie przez:

a) animację grup SWŚ,

b) kontakty osobiste i listowne,

c) kierownictwo duchowe,

d) organizowanie dni skupienia i rekolekcji,

e) udostępnianie materiałów i publikacji na temat duchowości sercańskiej.

23. Pomoc w formacji stanowi oficjalny biuletyn SWŚ „Otwarte Serce”, który zawiera informacje o Zgromadzeniu Księży Sercanów, jego Założycielu, duchowości, aktualnych dziełach apostołskich Zgromadzenia, a także informacje z życia SWŚ.

24. Przynależność do SWŚ może ustać na skutek osobistej rezygnacji członka lub poprzez decyzję moderatora, podjętą po uprzednim upewnieniu się, że sposób życia danego członka rażąco odbiega od zasad chrześcijańskich i obowiązków określonych w statucie SWŚ.

25. Specyficzną formą przynależności do SWŚ jest Sercańskie Apostolstwo Modlitwy, które gromadzi członków pragnących włączać się duchowo w dzieło SWŚ, a którym sytuacja życiowa nie pozwala uczestniczyć w spotkaniach wspólnoty i w wymaganych formacją obowiązkach.

Prawa i obowiązki

26. Wszyscy członkowie SWŚ uczestniczą w dobrach duchowych Zgromadzenia Księży Sercanów, wypływających z każdej Mszy świętej, adoracji Najświętszego Sakramentu, modlitw członków Zgromadzenia i dzieł apostołskich prowadzonych przez Księży Sercanów na całym świecie.

27. Z przynależności do SWŚ wynikają dla ich członków następujące szczegółowe obowiązki formacyjne i apostołskie:

a) prowadzenie życia zgodnego z przykazaniami Bożymi i Ewangelią, nauczaniem Kościoła oraz wymogami swego stanu;

b) poznawanie sercańskiego charyzmatu i życia ojca Dehona;

c) czynne uczestniczenie w spotkaniach swojej grupy, a w szczególnych wypadkach - utrzymywanie kontaktu z animatorem grupy (osobistego lub korespondencyjnego);

d) współpraca w budowaniu Królestwa Serca Jezusa w świecie (zaangażowanie apostołskie).

Zatwierdzenie i zmiany

28. Zmiany w niniejszym statucie mogą być dokonywane z inicjatywy przełożonego prowincjalnego po konsultacji z moderatorem SWŚ lub na wniosek moderatora w porozumieniu z Sekretariatem SWŚ (por. *Dyrektorium prowincjalne*, nr 127).

29. Wszystkie zmiany wymagają zatwierdzenia przez przełożonego prowincjalnego za zgodą jego rady.

Statut zatwierdził przełożony prowincjalny za zgodą swojej rady, zgodnie z Dyrektorium prowincjalnym nr 127, na posiedzeniu Rady Prowincjalnej w dn. 20 czerwca 2017 r. w Warszawie. Statut wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia.

WSKAZANIA DUCHOWE dla członków Sercańskiej Wspólnoty Świeckich

1. Członkowie SWŚ starają się żyć charyzmatem, jakim obdarzony został przez Ducha Świętego założyciel Zgromadzenia Księża Najświętszego Serca Jezusowego, Czcigodny Sługa Boży O. Leon Dehon. Charyzmat ten znajduje swój wyraz w duchowości sercańskiej, którą streszczają trzy słowa: miłość, poświęcenie, wynagrodzenie.

2. Członkowie SWŚ starają się poznawać Chrystusa poprzez czytanie i rozważanie Ewangelii. Słowa i czyny Jezusa tam zawarte objawiają nam Jego Serce i Jego miłość.

3. Członkowie SWŚ, idąc za myślą i przykładem O. Dehona, pragną w zjednoczeniu z Chrystusem przeżywać całe swoje życie, a więc modlitwy i codzienne trudy, radości i cierpienia oraz wszelkiego rodzaju działalność apostołską.

4. Członkowie SWŚ podtrzymują i ożywiają swoje wewnętrzne zjednoczenie z Sercem Jezusa przez różne praktyki pobożne:

a) Mszę świętą i Komunię świętą wynagradzającą – zwłaszcza w I piątki miesiąca;

b) adorację Najświętszego Sakramentu;

c) nabożeństwa i modlitwy właściwe czcicielom Serca Jezusa: Litanie do Serca Pana Jezusa, Koronka do Serca Pana Jezusa oraz Godzina święta;

d) świadectwo życia chrześcijańskiego i szerzenie duchowości sercańskiej w swoim środowisku.

5. Członkowie SWŚ poprzez praktyki pobożne i wypełnianie codziennych obowiązków w duchu miłości i wynagrodzenia względem Najświętszego Serca Jezusowego, wkraczą na drogę osobistego uświęcenia oraz przyczyniają się do przywrócenia prawa Bożego w życiu jednostek i społeczeństw, a także budowania cywilizacji miłości we współczesnym świecie.

6. Członkowie SWŚ, wrażliwi na wezwania i potrzeby ludzkości, podejmują szlachetną służbę na rzecz sprawiedliwości, prawdy, solidarności społecznej i pokoju. Wysiłku budowania Królestwa Bożego Serca nie można bowiem ograniczyć jedynie do wymiaru duchowego. Królestwo to powinno się wyrazić w życiu rodzinnym, społecznym i politycznym. Wszędzie tam, gdzie realizują swoją misję, starają się być prorokami miłości i sługami pojednania ludzi i świata w Chrystusie.